Opvolging van diabetes mellitus type 2 in de huisartsenpraktijk: een vergelijking van twee interventies. Focus op patient empowerment

Haio: HOUBEN Kim , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: JANSSEN Ben

Context: Diabetes mellitus type 2 is een frequent voorkomende aandoening met een hoge morbiditeit en mortaliteit. De opvolging is erg belangrijk maar de huidige structuur van de huisartsenpraktijk is onvoldoende. Patient empowerment biedt een oplossend zorgmodel.

Onderzoeksvraag: Wat is het effect van een opvolging, gericht op patient empowerment, op de self-efficacy van een patiënt met diabetes mellitus type II? Wat is het effect van een opvolging, gericht op patient empowerment, op het HBA1c en op de registratie van belangrijke parameters in de opvolging van diabetes? Wat is het effect van een opvolging via een proactieve aanpak, op het HBA1C en op de registratie van belangrijke parameters?

Methode: Dit onderzoek vergelijkt twee verschillende interventies, een gericht op patient empowerment en een proactieve aanpak. De patiënten werden door middel van een audit en gegevens van het laboratorium opgespoord. 74 Geïncludeerde patiënten worden in 2 groepen gerandomiseerd verdeeld, deels geblindeerd. De patiënten in de eerste groep worden samen met een buddy uitgenodigd voor 4 educatiesessies, gericht op patient empowerment. Tijdens deze sessies wordt het team van zorgverleners geoptimaliseerd en alle facetten van diabetes besproken. De diabetes mellitus self-efficacy scale (DMSES) wordt als uitkomstmaat gebruikt voor de eerste onderzoeksvraag. Het HBA1c en de registratie van parameters namelijk LDL, HBA1C, nierfunctie, microalbuminurie, voetonderzoek, oogonderzoek, BMI en meten van de bloeddruk, worden bestudeerd.

Resultaten: 58 Patiënten hebben het volledige onderzoek doorlopen. Alle vragen van de DMSES vertonen een toename in de self-efficacy in de onderzoeksgroep en in vergelijking met de controlegroep, maar niet alle vragen zijn statistisch significant. Patiënten, van beide groepen, hebben veel zelfvertrouwen in het jaarlijks consulteren van de huisarts. Het HBA1c daalt van 7,11% naar 7,01%, maar is niet statisch significant. Het registreren van de parameters in het medisch dossier verbetert niet significant. De registratie van de bloeddruk, LDL, HBA1c en nierfunctie verloopt goed voor het onderzoek gestart is.

Conclusie: Het onderzoek toont aan dat een aanpak, volgens de visie van patient empowerment, een significante verbetering van het geloof in eigen kunnen veroorzaakt. Het HBA1c heeft een dalende trend maar is niet statisch significant. Langduriger en uitgebreider onderzoek is nodig om deze resultaten te bevestigen. De nieuwe terugbetalingscriteria voor educatie voor patiënten, opgenomen in het zorgmodel 'Opvolging van een patiënt met diabetes type 2', bieden hiervoor perspectieven.